

Gettysburški govor Abrahama Lincolna

održan na Gettysburškom polju 19. studenog 1863.

Four score and seven years ago our fathers brought forth, upon this continent, a new nation, conceived in liberty, and dedicated to the proposition that "all men are created equal"

Now we are engaged in a great civil war, testing whether that nation, or any nation so conceived, and so dedicated, can long endure. We are met on a great battle field of that war. We have come to dedicate a portion of it, as a final resting place for those who died here, that the nation might live. This we may, in all propriety do. But, in a larger sense, we can not dedicate -- we can not consecrate -- we can not hallow, this ground -- The brave men, living and dead, who struggled here, have hallowed it, far above our poor power to add or detract. The world will little note, nor long remember what we say here; while it can never forget what they did here.

It is rather for us, the living, we here be dedicated to the great task remaining before us -- that, from these honored dead we take increased devotion to that cause for which they here, gave the last full measure of devotion -- that we here highly resolve these dead shall not have died in vain; that the nation, shall have a new birth of freedom, and that government of the people by the people for the people, shall not perish from the earth.

Pred dvadeset puta četiri i još sedam godina naši očevi donijeli su svijetu, na ovom kontinentu, novu naciju, začetu u slobodi i posvećenu tvrdnji: "svi su ljudi stvoreni jednaki".

Sad se nalazimo u velikom građanskom ratu i iskušenju može li ova nacija, ili svaka druga nacija tako zamišljena i posvećena, dugo ustrajati.. Sastali smo se ovdje na velikom bojnopolju tog rata. Došli smo posvetiti jedan njegov dio kao konačno počivalište onih koji su poginuli ovdje da bi nacija mogla živjeti. To možemo s punim pravom učiniti. Ali u širem smislu, ne možemo posvetiti – ne možemo blagosloviti – ne možemo ovu zemlju učiniti svetom – . Hrabri ljudi, koji su se ovdje borili učinili su je svetom daleko iznad naših jadnih moći tome nešto dodati ili oduzeti. Svijet će slabo zapaziti i ne će dugo pamtiti što mi ovdje kažemo. No nikad ne može zaboraviti njihov čin na ovom mjestu.

Na nama, živima je da se ovdje posvetimo velebnoj zadaći koja stoji pred nama – od ovih časnih mrtvih preuzeti na se još veću predanost zavjetu kojemu su oni ovdje dali punu mjeru predanosti – čvrsto odlučiti ovdje da ovi mrtvi nisu uzalud umrli, i da će nacija doživjeti novo rođenje slobode a vladavina naroda po narodu i za narod ne će iščeznuti s lica Zemlje.